

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2019 r. — Dickmanns/EUIPO**(Sprawa T-181/19)**

(2019/C 206/50)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji EUIPO, doręczonych pismem z dnia 4 czerwca 2018 r., nieuwzględniających podniesionych przez skarżącą w piśmie z dnia 25 stycznia 2018 r. żądań dotyczących:

- i. wykreślenia klauzuli dotyczącej rozwiązania zawartej ze skarżącą umowy ujętej w art. 5 tej umowy oraz przekwalifikowania jej umowy w umowę na czas nieokreślony na podstawie art. 2 lit. f) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (zwanych dalej „WZIP”) oraz — o ile to konieczne — cofnięcia decyzji z dnia 14 grudnia 2017 r.; oraz
- ii. drugiego przedłużenia jej umowy na podstawie art. 2 lit. f) WZIP poza dzień 30 czerwca 2018 r. (ewentualnie poza dzień 30 sierpnia 2018 r., datę wygaśnięcia umowy przesuniętą ze względu na chorobę skarżącej), co najmniej jednak objęcia skarżącej postępowaniem w sprawie drugiego przedłużenia umów zawieranych z personelem tymczasowym na podstawie art. 2 lit. f) WIP, których umowy kończą się w 2018 r., zgodnie z wytycznymi dotyczącymi przedłużania umów zawieranych na czas określony z personelem tymczasowym z dnia 28 stycznia 2016 r. (zwanych dalej „wytycznymi”);

— zasądzenie od EUIPO na rzecz skarżącej zadośćuczynienia w stosownej wysokości określonej przez Sąd za krzywdę i szkodę niemajątkową poniesioną przez nią wskutek decyzji EUIPO wskazanej w wyżej wymienionym żądaniu, oraz

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Oczywisty błąd w ocenie, nieskorzystanie przez stronę pozwaną z przysługującego jej uznania, naruszenie zasad niedyskryminacji i równego traktowania oraz naruszenie zakazu arbitralności

2. Niezgodność z prawem klauzuli dotyczącej rozwiązania umowy z uwagi na naruszenie wytycznych, zasady dobrej administracji, zasad niedyskryminacji i równego traktowania oraz zasady, zgodnie z którą rozwiązanie umowy z członkiem personelu tymczasowego wymaga uzasadnienia („iusta causa”), oraz naruszenie art. 30 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, dyrektywy 1999/70/WE ⁽¹⁾, porozumienia ramowego [w szczególności klauzuli 1 lit. b) i klauzuli 5 ust. 1 tego porozumienia] oraz art. 4 konwencji nr 158 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy
3. Naruszenie wytycznych, które stanowi także naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, oraz naruszenie zasad niedyskryminacji i równego traktowania, zasady dobrej administracji i należytego zarządzania finansami, prawa do bycia wysłuchanym przed wydaniem niekorzystnej decyzji [art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej], ciężącego na stronie pozwanej obowiązku staranności oraz obowiązku uwzględniania uzasadnionych interesów skarżącej, a także oczywisty błąd w ocenie przy wyważaniu interesów skarżącej i interesu służby oraz naruszenie zakazu arbitralności
4. Z uwagi na naruszenie art. 8 ust. 1 zdania drugie i trzecie WZIP oraz zakaz zawierania kolejnych umów o pracę na czas określony umowa skarżącej ma charakter umowy o pracę na czas nieokreślony bez klauzuli dotyczącej jej rozwiązania
5. Niezgodne z prawem utrzymanie klauzuli dotyczącej rozwiązania umowy w ramach protokołu powrotu do pracy oraz naruszenie uzasadnionych oczekiwań, uzasadnionych interesów skarżącej i obowiązku staranności z uwagi na zastosowanie spornej klauzuli
6. Naruszenie uzasadnionych oczekiwań skarżącej, ciężącego na stronie pozwanej obowiązku staranności wobec strony skarżącej oraz nieuwzględnienie uzasadnionych interesów skarżącej ze względu na odmowę przedłużenia umowy o pracę, a także oczywisty błąd w ocenie interesu służby

---

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2019 r. — Ceramica Flaminia/EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)

(Sprawa T-192/19)

(2019/C 206/51)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Improda i R. Arista)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)